

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **S. S.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra** – odbor azylové a migrační politiky, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha

v řízení o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podal dne 18. 9. 2023, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 16 363 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a uložení povinnosti rozhodnout o žádosti žalobce o prodloužení doby povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty (dále „zaměstnanecká karta“) dle ustanovení § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pobytu cizinců“). Zdůraznil, že žalovaný správní orgán měl rozhodnout bez zbytečného odkladu, resp. ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení řízení, což neučinil.
2. Žalobce k věci uvedl, že řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty bylo zahájeno dne 18. 9. 2023 a je vedeno pod sp. zn. OAM-66159/ZM-2023. Řízení bylo posléze zastaveno dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, protože žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty po uplynutí lhůty k tomu stanovené, usnesením ze dne 28. 2. 2024, č. j. OAM-66159-7/ZM-2023. Toto usnesení bylo v rámci odvolacího řízení zrušeno a věc byla vrácena Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to usnesením Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“) ze dne 23. 7. 2024, č. j. MV-81472-6/SO-2024.
3. Protože byl žalovaný nečinný, obrátil se žalobce dne 1. 10. 2024 na nadřízený orgán s návrhem na opatření proti nečinnosti. Komise, coby nadřízený správní orgán, doposud opatření proti nečinnosti nevydala.

Žalobní body

4. Žalobce nastínil dosavadní průběh řízení a důvody, v nichž spatřuje nezákonnou nečinnost žalovaného. Uvedl, že dle ustanovení § 169t odst. 6 písm. i) zákona o pobytu cizinců je správní orgán povinen rozhodnout o žádosti žalobce do 60 dnů od podání žádosti. Tato lhůta však dle žalobce uplynula, a správní orgán je tak dle něj nečinný. Vzhledem k tomu, jak je výše uvedeno, přistoupil žalobce k podání návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Na tento však nebylo doposud (ke dni podání žaloby – pozn. soudu) ze strany Komise reagováno. Dle žalobce tak lhůta pro rozhodnutí uplynula dne 23. 9. 2024.
5. Žalobce má za to, že je žalovaný nečinný, prostředky ochrany proti nečinnosti byly bezvýsledně vyčerpány a jeho žaloba je proto důvodná. Navrhuje proto, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti v soudem stanovené lhůtě a dále uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný nejprve zrekapituloval stav věci a dále uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, jelikož v daném případě nebyl a není nečinný. Pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví, přičemž svou činnost dokládá obsahem správního spisu. Dodal, že žádost je bezprostředně před jejím vyřízením, a proto považuje další řízení o žalobě za bezpředmětné. Žalovaný uzavřel, že je v řízení činný a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Replika žalobce

7. Žalobce v replice nejprve znovu rekapituloval průběh dosavadního řízení. Dále uvedl, že lhůta pro rozhodnutí o opatření proti nečinnosti správního orgánu (dále „Opatření“) uplynula dne 31. 10. 2024. Komise přistoupila k vydání Opatření dne 17. 12. 2024, a to pod č. j. MV-174641-3/SO-2024, tedy po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí a po podání předmětné žaloby žalobcem dne 19. 11. 2024.

8. Dále uvedl, že žalovaný výzvou ze dne 3. 12. 2024, č. j. OAM-66159-19/ZM-2023, MV-155221-13/OAM-2023 vyzval žalobce k prokázání důvodů na vůli cizince nezávislých, přičemž určil lhůtu 10 dnů od doručení výzvy. Žalobce dne 9. 12. 2024 zaslal správnímu orgánu žádost o prodloužení lhůty pro prokázání důvodů na vůli cizince nezávislých. Žalovaný na tuto žádost reagoval usnesením ze dne 18. 12. 2024, č. j. OAM-66159-21/ZM-2023, MV-155221-16/OAM-2023, kterým žalobci určil další lhůtu do 22. 1. 2025.
9. Žalobce dodal, že žalovaný byl v řízení činný až po uplynutí zákonné lhůty. Ke dni podání žaloby byl nečinný jak žalovaný, tak i Komise při vyřízení návrhu na vydání Opatření. K jejich činnosti dle žalobce došlo až po podání žaloby. Dle názoru žalobce se jedná o překážku odstranitelnou, jelikož by se případně po marném uplynutí lhůty stanovené nadřízeným správním orgánem žaloba stala projednatelnou. K tomu žalobce poukázal na nálezný Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 3523/20.

Správní spis

10. Ze správního spisu soud zjistil skutečnosti, tak jak jsou popsány v části „vymezení věci“ tohoto rozsudku. Nadto zjistil, že dne 3. 12. 2024 byl žalobce vyzván Výzvou k odstranění vad žádosti, č. j. OAM-66159-19/ZM-2023, MV-155221-13/OAM-2023 (dále jen „Výzva“) k tomu, aby doložil doklady, které prokáží a podloží důvody uvedené žalobcem v rámci správního řízení. K odstranění vad byla žalobci poskytnuta lhůta 10 dnů od doručení Výzvy.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou.
12. Soud dále ověřil, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky k ochraně proti tvrzené nečinnosti, a to návrhem na vydání opatření podle § 80 správního řádu ze dne 1. 10. 2024.
13. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem účastníci souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
14. Soud přistoupil k posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce spatřuje nečinnost v tom, že žalovaný ve lhůtě nevydal rozhodnutí o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnaneckou kartu. Soud dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti případu je žaloba důvodná.
15. Dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
16. Dle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší než kterou určuje zvláštní zákon.*

17. Dle ustanovení § 42g zákona o pobytu cizinců se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.
18. Dle ustanovení § 169t odst. 6 písm. i) zákona o pobytu cizinců o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti.
19. Městský soud z vyjádření účastníků řízení a z obsahu správního spisu seznal, že žalobce podal dne 18. 9. 2023 žádost o zaměstnaneckou kartu. Žalovaný posléze řízení o žádosti zastavil podle ustanovení § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty po uplynutí lhůty stanovené v § 47 odst. 1 téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 15. 3. 2024 odvolání, které následně doplnil. Komise odvolání žalobce vyhověla a věc vrátila žalovanému k novému projednání rozhodnutím ze dne 23. 7. 2024, č. j. MV-81472-6/SO-2024. Od té doby až do podání žaloby nebyl žalobce vyzván žalovaným k odstranění vad žádosti. Soud zjistil, že doposud nebylo o žádosti žalobce rozhodnuto.
20. Z výše uvedeného dle soudu plyne, že žalovaný nesplnil svou povinnost rozhodnout do 60 dnů od podání žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Soud uznává, že dne 3. 12. 2024 byl žalobce vyzván k doplnění žádosti, přičemž lhůta, jež byla k tomuto stanovena, byla žalovaným na návrh žalobce prodloužena. To by v obecné rovině mohlo poukazovat na to, že nevydání rozhodnutí není zaviněno pouhou nečinností žalovaného, nýbrž časovou náročností spojenou s doplněním žádosti žalobcem. Soud však na tomto místě musí poukázat na fakt, že ze správního spisu jasně plyne, že žalovaný začal řešit žalobcovu žádost po zrušení prvního rozhodnutí žalovaného až poté, co žalobce podal k soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti. Stejně tak je nutné připomenout, že ani nadřízený správní orgán v zákonné lhůtě 30 dnů nereagoval na návrh na vydání Opatření. K vydání Opatření správní orgán naopak přistoupil až dne 17. 12. 2024, tj. téměř měsíc po podání žaloby a více než měsíc a půl od podání návrhu na Opatření.
21. Soud nepovažoval pro posouzení důvodnosti podané žaloby za podstatné se zabývat lhůtou k rozhodnutí, jež byla stanovena Opatřením ze dne 17. 12. 2024. Městský soud je totiž toho názoru, že nynější aktivita nemůže zhojit nečinnost žalovaného, která provází předmětné řízení. K tomuto soud poukazuje především na to, že žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty byla podána dne 18. 9. 2023. Soud si je vědom toho, že první rozhodnutí žalovaného bylo nadřízeným správním orgánem zrušeno, což mohlo zpomalit celý proces rozhodování o žádosti. Je však zcela v rozporu se zásadou procesní rychlosti, aby nebylo o věci žalovaným rozhodnuto ani po více než jednom roce od podání předmětné žádosti, když je mu k tomu určena lhůta v délce 60 dnů.
22. Argumentace žalovaného stran toho, že věc je bezprostředně před vyřízením, je tak i s ohledem na výše uvedené irelevantní. Jednání žalobce je tak v rozporu nejen s výše citovanými ustanoveními zákona, nýbrž také se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení obsažené v ustanovení § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř.“).

23. Soud připomíná, že správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V této věci z výše uvedených důvodů proto nemůže být o nečinnosti správního orgánu (žalovaného) pochyb.

Závěr a náklady řízení

24. S ohledem na výše uvedené soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, neboť délka řízení, které ještě neskončilo, několikanásobně překročila šedesátidenní zákonem stanovenou lhůtu pro rozhodnutí. Je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci nebylo vydáno ani ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, a to i přesto, že bylo vydáno opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil třicetidenní lhůtu, která se jeví jako přiměřená také s ohledem na to, že od zahájení řízení uplynul více než jeden rok.
25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce. Žalobce tak má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby; 1 úkon právní služby za 4 620 Kč: sepis repliky [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)] a paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za 2 z těchto úkonů a 450 Kč za jeden z úkonů (§ 13 odst. 4), vše zvýšeno o částku 2 493 Kč odpovídající 21% DPH z předchozích částek. Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, proto jsou náklady řízení zvýšeny o částku odpovídající DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady zastoupení advokátem tak činí 14 363 Kč a náklady řízení celkem 16 363 Kč. Žalovaný je povinen nahradit je žalobci v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu